

UZASADNIENIE

Wobec K. N. orzeczono karę łączoną w wyroku łącznym oraz został on skazany prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Szczytnie VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w P. z dnia 16 sierpnia 2013 roku w sprawie o sygn. akt VII K. 357/13:

a/ z wyroków Sądu Rejonowego w Piszcu o sygn. II K. 540/11 i II K. 705/11 na karę łączną roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności (pkt I. wyroku),

- kara łączna pozbawienia wolności wykonana została w całości w dniu 24 stycznia 2014 roku,

b/ z wyroku Sądu Rejonowego w Piszcu o sygn. II K. 357/12 i z wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w P. o sygn. VII K. 193/13 na karę łączną 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności (pkt II. wyroku),

- kara łączna pozbawienia wolności nie została wykonana w całości, pozostała jej część będzie wykonywana od dnia 17 lutego 2021 roku;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Piszcu z dnia 10 kwietnia 2017 roku w sprawie o sygn. akt II K. 89/17 za przestępstwa: z art. 289 § 2 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, z art. 13 § 1 kk w zw. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk na karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,

- kara pozbawienia wolności nie została wykonana – jest aktualnie wykonywana – od dnia 24 listopada 2016 roku;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Piszcu z dnia 12 czerwca 2017 roku w sprawie o sygn. akt II K. 690/16 za przestępstwa z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk zw. z art. 64 § 1 kk przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk, z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

- kara pozbawienia wolności nie została wykonana – początek odbywania kary to dzień 1 października 2021 roku.

(dowód: informacja z Krajowego Rejestru Karnego k. 5-5v., odpisy wyroków k.9-11v., 13-16, 21-22, informacje o wyroku k.8-8v., 12-12v., 17-18, 19-19v., 20-20v., akta spraw karnych VII K.357/13, II K.89/17, II K. 690/16)

Skazany K. N. w warunkach izolacji więziennej przebywa od dnia 22 lutego 2017 roku (kara aresztu za wykroczenie). Karę odbywa w systemie programowego oddziaływania. Uczestniczy w programie readaptacji społecznej – ABC pierwszej pomocy. Jego zachowanie oceniane jest jako poprawne i stabilne. Deklaruje krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw. Raz był karany dyscyplinarnie oraz dwukrotnie nagradzany regulaminowo. Wobec funkcjonariuszy wykazuje postawę regulaminową. W grupie osadzonych funkcjonuje poprawnie. Jest zatrudniony w kuchni aresztu i z powierzonych obowiązków wywiązuje się właściwie. Uczestniczy w kursach i szkoleniach mających na celu podniesienie jego kwalifikacji zawodowych. Nie wykazuje zachowań agresywnych oraz autoagresywnych.

(dowód: opinia k.30-30v.)

Sąd zważył, co następuje:

Wnioski Dyrektora Aresztu Śledczego w S. o wydanie wyroku łącznego zasługują na uwzględnienie.

W myśl art. 568a § 1 pkt 2 kpk Sąd orzeka karę łączną w wyroku łącznym wówczas, gdy nie mamy do czynienia z sytuacją jednoczesnego skazania i gdy co najmniej o jednym z dających podstawę do orzeczenia kary łącznej

przestępstw orzekano w oddzielnym postępowaniu, nie było więc możliwe objęcie go karą łączną orzekaną "od razu" w wyroku skazującym. Zatem możliwość wydania wyroku łącznego istnieje w sytuacji, gdy wyrokami różnych sądów lub różnymi wyrokami tego samego sądu zostały orzeczone kary (jednostkowe lub łączne), które mogą uzasadniać orzeczenie kary łącznej.

W myśl art. 91 § 2 kk jeżeli sprawca w warunkach określonych w art. 85 kk popełnia dwa lub więcej ciągów przestępstw określonych w § 1 lub ciąg przestępstw oraz inne przestępstwo, sąd orzeka karę łączną, stosując odpowiednio przepisy rozdziału IX.

Natomiast art. 85 § 1 i 2 kk wskazuje, że jeżeli w warunkach wskazanych wyżej wymierzono kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą jej orzeczenia są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa.

Na podkreślenie zasługuje stwierdzenie „przestępstw”, co jednoznacznie wskazuje, iż instytucja wyroku łącznego nie dotyczy wykroczeń. Ponadto nie obejmuje się kar orzeczonych wobec skazanego przez sąd właściwy w sprawach karnych w państwie członkowskim Unii Europejskiej (art. 85 § 4 kk).

Wymierzone skazanemu kary z wyroków opisanych w punktach od 1.b/ do 3. na dzień orzekania nie zostały jeszcze wykonane w całości. Kary z tych wyroków: VII K. 357/13 (punkt 1. podpunkt b/) – 3 lata i 2 miesiące pozbawienia wolności, II K. 89/17 (punkt 2.) – 4 lata pozbawienia wolności i II K. 690/16 (punkt 3.) – 3 lata pozbawienia wolności, są karami jednorodnymi – bezwzględne kary pozbawienia wolności.

Powyższe ustalenia prowadzą do wniosku, że wskazane w punktach od 1. do 3. kary, orzeczone wobec skazanego i dotychczas nie wykonane, podlegają połączeniu w jedną karę łączną w wyroku łącznym (art. 568a § 1 pkt 2 kpk).

Orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (art. 85a kk).

Tym samym sąd wymierzając karę łączną, kieruje się dyrektywami prewencji generalnej i indywidualnej określonymi w wyżej wskazanym przepisie. Nie może jednak tracić z pola widzenia innych dyrektyw wymiaru kary, które będąc pomocnicze i uzupełniające również znajdują zastosowanie w przypadku orzekania kary łącznej, tj. dyrektyw wynikających z art. 54 kk oraz w pewnym zakresie dyrektyw orzeczniczych dotyczących związków podmiotowo-przedmiotowych między zbiegającymi się przestępstwami (w polskim systemie prawa wypracowano trzy zasady postępowania w takim przypadku, a są to zasady: absorpcji, asperacji i kumulacji). Wynika to z treści art. 85a kk, w którym stwierdzono, że sąd bierze pod uwagę "przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze (...)"co pozwala twierdzić o konieczności uwzględnienia innych jeszcze dyrektyw.

Kara łączna powinna być postrzegana jako swoiste podsumowanie działalności przestępczej sprawcy (tak P. Kardas, [w:] A. Zoll (red.), Kodeks karny, s. 926), tym samym jej surowość powinna wzrastać wraz z liczbą popełnionych przez sprawcę przestępstw. Stanowi to wyraz potępienia w stosunku do postępowania sprawcy, jak również podkreśli nieopłacalność przestępczej działalności (vide: M. Szewczyk, Głosa do uchwały SN z 20.1.2005 r., I KZP 30/04, OSP 2005, Nr 9, poz. 102).

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 kk Sąd zobowiązany jest wymierzyć karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Powyższą zasadę stosuje się także, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna (art. 86 § 4 kk). W tej sprawie jest to przedział od 4 lat do 10 lat 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Wydając wyrok łączny Sąd nie analizował okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w poprzednio osądzanych sprawach, lecz rozważał czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary istnieje ścisły związek

podmiotowy lub przedmiotowy, a także czy okoliczności, które zaistniały po wydaniu poprzednich wyroków, przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej.

Okoliczności te w tym fakt, iż skazany jest młodym człowiekiem – ma ukończone 25 lat, przed osadzeniem nie pracował i nie uczył się, oraz posiada poprawną opinię dyrektora Aresztu Śledczego w S. ale z drugiej strony jest osobą wysoce zdemoralizowaną (na co wskazuje ilość skazań wskazanych w karcie karnej mimo młodego wieku), przemawiają za wymierzeniem skazanemu kary łącznej przy zastosowaniu zasady asperacji. Skazany biorąc pod uwagę tylko podlegające łączeniu orzeczenia, popełnił szereg przestępstw przeciwko mieniu, za które w okresie sześciu lat – został sześciokrotnie skazany za przestępstwa przeciwko mieniu. Cztery najwcześniejsze zostały objęte wyrokiem łącznym wydanym w dniu 16 sierpnia 2013 roku. Sąd orzekający karę łączną zastosował w tamtej sprawie zasadę kumulacji. Poza tym dopuścił się także wykroczenia z art. 199 § 1 kw, za które wyrokiem z dnia 5 kwietnia 2017 roku wymierzono mu karę 15 dni aresztu (sygn. akt II W. 25/17).

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł wobec skazanego karę łączną w wysokości 9 lat pozbawienia wolności.

Tak ukształtowana kara łączna nie stanowi zbyt dużej premii dla skazanego, ale być może będzie motywacją do zmiany zachowania. Dana mu szansa jednoczesnego odbycia wszystkich kar oraz opuszczenia zakładu karnego i powrotu do życia społecznego, po należytym procesie resocjalizacji sprawi, że skazany więcej na drogę popełniania przestępstw nie powróci. Skazany w warunkach izolacji (do czasu wydania wyroku łącznego) przebywa zaledwie od dziewięciu miesięcy więc ma jeszcze czas na przemyślenia dotychczasowego trybu życia i dokonania krytycznej jego oceny. Przy przyjętej zasadzie wymiaru kary Sąd uwzględnił liczbę i charakter oraz odstęp czasowy popełniania przestępstw objętych wyrokami podlegającymi łączeniu.

W ocenie Sądu wymierzona kara łączna pozbawienia wolności jest słuszna i sprawiedliwa. Spełni swoje wymogi zarówno w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej.

Pozostałe rozstrzygnięcia nieobjęte wyrokiem łącznym Sąd pozostawił do odrębnego wykonania – punkt II wyroku.

Stosownie do art. 577 kpk, na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył wskazane w punkcie III. wyroku okresy wcześniejszego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach objętych wyrokiem łącznym i jako początek odbywania kary orzeczonej wyrokiem łącznym Sąd określił na dzień 9 marca 2017 roku godz. 11:50, mając na uwadze informacje wynikające z opinii o skazanym nadesłanej przez Dyrektora AŚ w S. oraz informacje z systemu NOE-SAD – vide: k.8-8v., 12-12v., 17-18, 19-19v., 20-20v.

O kosztach obrony skazanego pozbawionego wolności wykonywanej z urzędu, Sąd orzekł w myśl § 2., § 4. ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, zasądając od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. Z. kwotę 147,60 złotych, w tym kwotę 27,60 zł jako podatek VAT od przyznanego wynagrodzenia.

Z uwagi na to, że skazany nie posiada własnego majątku, w chwili obecnej nie osiąga dochodów, na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono go od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
- (...)
3. (...)

(...)